

Cuvânt-înainte

Road movie printre Istoriei, o minunată carte semnată de Mihai Șurubaru – ***Strigonia îndepărtată***

Aflat la capătul unui minunat drum al creației, regizorul (și nu doar atât) Mihai Șurubaru își expune patetic SOS-ul adresat semenilor printr-un complex, profund și spectaculos *road movie* printre Istoriei.

Proiectând entitatea fără formă și fără conținut a Strigonei (de fapt absurditatea existenței dictatorilor și dicatoriilor, a Răului și Lăcomiei, a Indiferenței, a Intoleranței și a Urii de toate felurile), în periplul planetar Mihai Șurubaru nu uită valențele generoase, umaniste, clasice sau romantice ale Istoriei și ale Istoriilor civilizațiilor pe care le evocă, nu neapărat *ex cathedra*, ci cu un zâmbet ironic și bine știutor al naturii noastre de trecători efemeri prin lume.

Cel de-al cincelea volum al opusului dedicat Strigonei, ***Strigonia îndepărtată***, debutează în stilul caracteristic autorului, pasionat de umorul tăios și necruțător al satirei.

Demontarea clișeelelor, bonoma caricatură sau șarja amicală se înscriu printre armele favorite ale celui care ne-a dat un film excelent ***O zi din viața lui Ionescu*** (de altfel, operă premiată de Uniunea Cineaștilor din România).

Puține lucruri din existența de zi cu zi a unui pașnic cetățean scapă privirii ironice a autorului, ce consemnează cu vivacitate diversele faze ale unui eveniment urban (***Făclia biruinței***) din care nu lipsesc deținătorii autorității puse mereu sub semnul întrebării – Administratorul și Primarul.

Apoi, capitolul dedicat ***Păpușii ațățătoare*** este parcă un frumos autocitat din filmul amintit mai sus, eroul fiind profesorul Ionescu, care, ajutat de un „robot android”, va testa metehnele mari și mici ale trecătorilor întâmplători, plimbăreți prin Parcul Tineretului. Patriotismul de paradă, apropierea războiului, Istoria apropiată sau îndepărtată, religia sunt doar câteva subiecte tari ce înverșunează lumea împotriva androidului „nemuritor și rece”.

Odată cu capitolul dedicat ***Tărâmului bizonilor*** autorul reintră în domeniul preferat, acela al marilor Istorii, care trasează și însoțesc evoluția civilizațiilor pe continentele lumii.

Istoria Statelor Unite ale Americii va începe cu celebra aserțiune spusă de Euridice, emblematicul personaj, partener al autorului *Bizonul, calul și pistolul i-au dus pe gringo's în mai puțin de două secole pe Lună*.

Evocarea legendelor Far West-ului, cu spectaculoasele sale personaje va fi însoțită de proiecția marilor evenimente din formarea celebrelor State Unite – Războiul de Independență și Războiul de Secesiune, după cum evocarea Primului și al celui de Al Doilea Război Mondial aduce în discuție evenimente particulare ce întregesc semnificația Marii Istorii.

Referințele cinematografice sunt la îndemâna autorului, care le presară precum niște confetti în corpul dens al capitolului. Micile evenimente intervin deseori în proiecția Istoriei mari, conferind culoare și vivacitate tabloului istoric evocat

de autor. Nu mai puțin sunt amintite interferențele istorice cu marile evenimente din existența României.

Evocarea istoriei Hollywoodului, capitol necesar și important din istoria Americii, rimează perfect cu istoria mondială a filmului, în care americanii au avut mereu un cuvânt de spus, deși inventatorii cinematografului au rămas frații Lumière. Capitolul dedicat Americii se încheie cu predicții sugubete, posibile sau doar probabile, referitoare la Taiwan și Alaska.

Tărâmul dragonilor inițiază lecția deloc didactică despre istoria Chinei, cu spectaculoasele ei realizări și descoperiri, cu infinita lecție a filosofiei atât de universală, atât de umanistă, încât îmbrățișa fără prejudecăți arta existenței în iubire și pace și arta războiului cu tactici și strategii imbatibile chiar în epoca dronelor. Și așa din străvechea filosofie chineză apare un adevăr valabil până în zilele noastre, și anume acela că autenticii dușmani ai dictaturilor sunt intelectualii. Nu sunt uitate nici crimele maoiste, ce au culminat cu schinguirea marilor interpreți de muzică clasică, unii cunoscuți și de publicul românesc (Li Min-Chan).

Cele din urmă capitole sunt dedicate Japoniei (***Tărâmul florilor de cires***) și Indiei (***Tărâmul elefanților***), țări cu milenare Istorie, cu volute spectaculare, de la mari triumfuri la înfrângeri ce rimau cu moartea clinică (doar Hiroshima și Nagasaki sunt martori tragici ai unui deces transformat în victorie existențială).

Lectura lecțiilor de istorie și de Istoriei propuse de Mihai Șurubaru se transformă într-un spectacol original, plin de farmec și de umor, presărat de autor la momentul potrivit cu aventuri contemporane ce îi implică pe cei doi eroi ai dialogului, Pelegrini și Euridice.

Extrem de interesante sunt și comentariile autorului (bicefal, glumesc desigur) în legătură cu intersectarea evenimentelor Istoriei țărilor amintite cu cele ale națiunilor antagoniste, respectiv Statele Unite, în cazul Japoniei, și Marea Britanie, în cazul Indiei.

Este important și faptul că Mihai Șurubaru acordă credit Indiei, pronosticând, cu doar două luni înainte, succesul alunizării pe partea nevăzută a Lunii, fapt ce înscrie India în primele patru națiuni cu acces pe satelitul nostru natural.

India, țară care a dat lumii civilizate prima limbă scrisă și prima gramatică, se pare că nu mai are secrete sub pana lui Mihai Șurubaru, autentic ambasador al culturilor lumii pentru cititorul român. Operă majoră, ce cuprinde nu mai puțin de cinci volume, epopeea *Strigoniei* se termină cu promisiunea autorului de a nu abandona arta care l-a consacrat.

Așa cum ne învață una dintre filosofii evocate, *Arta va salva lumea*, atunci când slujitorii ei vor fi pe baricadele acțiunii, vor lepăda nepăsarea pentru afirmarea luptei cu vulgaritatea, cu violența, cu proasta-creștere.

Suntem alături de tine, Mihai Șurubaru, cavaler al Dreptății și al Iubirii de oameni.

Călin Stănculescu

Nota autorului

Anii au trecut și povara care mi-au pus-o în spinare Marii Maeștri Necunoscuți (MMN) începe să mă gârbovească, pentru că și-a dat mâna cu gravitația și mă trag spre pământ. Pe nesimțite, anii au trecut și, după ultimele observații și cercetări, conchid că *Strigonia* se dezvoltă de la micro la macro, atacând guverne și chiar modificând istoria! Mă întorc din ultima călătorie planificată, unde am cercetat la fața locului cum trufașa Americă colonizează planeta Marte, crezând că se leapădă de *Strigonia* și ia istoria de la capăt, neștiind că „omul sfințește locul”, iar omul este deja virusat!

Înțeleapta Chină a lui Confucius și a lui Deng Xiaoping, care cu multă înțelepciune constată că „dacă deschizi fereastra intră aer proaspăt, dar și țânțari”! Tot Deng trezește China dintr-un somn de o jumătate de mileniu, făcând din ea o economie modernă, cu pretenția de a ajunge din urmă USA, de a coloniza pentru început Luna, apoi întregul sistem solar!

În final fac o călătorie inițiatică în bătrâna și misterioasa Indie cu vimane în plin război, cu yoghini îngropați de vii sau care se înnoadă și cu greu se mai deznoadă, a fachirilor care înghit săbii mai lungi decât ei, a miilor de cadavre

semiincinerate, vitaminizând Gangele, acest sfânt fluviu dătător de sănătate și de viață lungă!

Peste tot *Strigonia* răsucește lucrurile și le amestecă ca un blender nevăzut! Din lumea reală n-am mai primit niciun semnal. Consider deci contractul meu cu MMN expirat.

Scriu cu mână tremurândă concluziile mele după zeci de ani și observații calificate:

„Dacă a fost, va mai fi!

Dacă nu, nici n-a fost”!

În sfârșit sunt liber!!! (Oare?)

SFÂRȘIT